

ПРИКАЗКА ЗА КОТКАТА И ОВЦАТА МАНСИЙСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, Вела Каралийчева, 1956

chitanka.info

Живели някога един дядо и една баба. Те си имали котка и овца. Дощяло се на дядото да си похапне месо и рекъл на бабата:

— Хайде да заколим овцата!

Но котката чула тези думи, затекла се при овцата и рекла:

— По-скоро да бягаме в гората, защото старецът се кани да те погуби.

Хукнали и двете. Дотърчали в тъмната гора. Наоколо се извишавали високи кедри. Котката рекла на овцата:

— Хайде да се покатерим на едно дърво и там да пренощуваме.

Овцата отговорила:

— Ти ще се покатериш, ами аз какво ще правя?

Тогава котката взела да плаши овцата:

— Ако останеш на земята, мечката ще те изяде. Гледай аз как ще се покача и направи като мене.

Котката бързо се покатерила на дървото. А овцата закрепила единия си крак на един клон, а другия — на друг клон. Едва-едва се покачила на кедъра. В това време под дървото пристигнала мечката и легнала да спи край коренището. Бързо заспала. Котката пошепнала на овцата:

— Спускай се надолу и блей!

Овцата се сринала надолу и започнала да блее: „Бее-бее!“ Паднала право върху мечката.

От страх мечката не могла да мръдне, останала на мястото си. Тогава от дървото скочила котката и с острите си зъби прегризала гърлото на мечката. Свършило се с мечката.

Котката рекла на овцата:

— Седни върху мечката, пази я, а пък аз ще ида да повикам нашите старци.

Върнала се котката в къщурката. Козината ѝ била покрита със скреж. Тръгнала напред-назад, замякукала и все към вратата гледала. Бабата рекла на дядото:

— Чувай, старо, я тръгвай с котката. Тя навярно знае къде е овцата. Заедно трябва да са избягали.

Дядото тръгнал с котката. Котката тичала напред. Стигнали в гората. Овцата седяла върху мечката и треперела от страх да не я набие стопанинът. Стопанинът, като видял мъртвата мечка и живата овца, много се зарадвал. Още същия ден натоварил на шейната мечешкото

месо и го закарал в къщи. И двамата старци захванали всеки ден да ядат месо. А котката и овцата и сега си живеят дружно с дядото и бабата.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.